

ПРОДУКТИВНІСТЬ СОНЯШНИКА ЗА ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕМЕНТІВ ТОЧНОГО ЗЕМЛЕРОБСТВА

Басанко О.В., Магістр 2 курсу ф-ту АБФ

Науковий керівний: Грищенко О.В., кандидат с.-г. наук, доцент кафедри агрохімії та
якості продукції рослинництва ім. О.І. Душечкіна

Вирощування соняшнику є однією з ключових галузей агропромислового комплексу України. Однак, традиційні підходи до землеробства часто не забезпечують оптимального використання ресурсів та максимальної врожайності. В цей час точне землеробство з його диференційованим підходом до управління полями відкриває значні перспективи для підвищення ефективності виробництва соняшнику, що полягає у зменшенні витрат та мінімізації негативного впливу на навколишнє середовище. Саме тому в сучасних реаліях зростання цін на добрива, с/г знаряддя та збільшення кількості різних вимог до якості вирощуваної продукції, дослідження та вдосконалення методів точного землеробства спрямованих на оптимізацію різних процесів та покращенню їх економічної ефективності є життєво необхідним для подальшого розвитку та процвітання сільського господарства.

Дослід проводився 2025 р. з метою теоретичного обґрунтування та практичного застосування методів точного землеробства для оптимізації процесів вирощування соняшнику з метою підвищення врожайності та рентабельності виробництва. Ґрунт дослідної ділянки – сірі опідзолені ґрунти із слабокислою реакцією ґрунтового розчину. Технологія обробітку ґрунту - mini-till.

Під час дослід порівнювались 3 зони продуктивності поля соняшнику №2. Поділ на зони продуктивності (зона високої, середньої та низької продуктивності) здійснювався за індексом NDVI, ступенем розвитку та біометричними показниками соняшника в різних частинах поля.

В подальшому впродовж вегетації проводились спостереження за ростом і розвитком рослин, формуванням кошиків з відбором зразків для подальшого визначення морфологічних показників (кількість зерен у кошику, діаметр кошику, маса 1000 зерен). Також проводились відбір зразків ґрунту в трьох повтореннях на глибину 0-25 см для їх подальшого аналізу на вміст основних елементів живлення (вміст нітратів, фосфору, калію) та рівню рН ґрунтового розчину з метою виявлення потреби у елементах живлення та доцільність внесення добрив.

Результати дослід показали найвищий результат по врожайності у високій зоні продуктивності і досяг 5,16 т/га. Зважаючи, що зона середньої продуктивності приносить нам основну кількість прибутку серед всіх трьох зон, ми маємо прикласти максимум зусиль

для забезпечення її всім необхідним. Дослід також показує важливість вчасного отримання критично важливої інформації, особливо для виявленні лімітуючого фактору, який в подальшому буде матиме сильний вплив на врожайність культури.